Sessizliğin Çığlığı

— *Hüseyin Yanmaz* · 26 Mart 2026

Üstüme üstüme gelen duvarlar,
Sanki şehrin kalbi taş kesilmiş.
Ne bir selam var yüzlerde,
Ne bir sıcaklık kaldı sözlerde.

Kalabalık dedikleri bu mu?
Omuz omuza ama ruhlar kilometrelerce uzak.
Çığlık atsam yankım bile dönmez geri,
Bu şehir insanı değil, yalnızlığı büyütür.

Geceler uzun,
Sokak lambaları yorgun.
Ben susarım,
İçimdeki fırtına konuşur.

Bir gün bu beton yığınlarını aşacağım,
Göğe değil, kendime yükseleceğim.
Çünkü insan en çok
Yalnızken güçlenir

Hüseyin YANMAZ
27/02/2026